

et stort Arbejde for at faa Jorden rensed for Ukrudt og for Tilførsel af Gødning o. s. v., skal der i Virkeligheden en stor økonomisk Indsats og et eller to Aars energisk Arbejde til, før der kan komme en antagelig og forsvarlig Afrøde frem.

Jeg tror, at hvis Jordudstyknngen skal faa den Betydning og det økonomiske Grundlag, som den virkelig maa have for at kunne vinde den, om jeg saa maa sige, Folkeforstaaelse, der er nødvendig, maa der tages Haand i Hanke med, at Statshusmandsloven ikke bliver Losseplads for de daarlige og misrøgtede Arealer, som en Krisetid altid vil føre med sig her i Landet.

Der er et andet Forhold, jeg gerne vil ofre et Par Bemærkninger paa. Naar vi færdes ude i Landet eller vi læser Statistikken, faar vi en levende Forstaaelse af, hvilken uhyre Udvikling der er i Motortrafikken her i Landet. Trods Krise og trods næsten en vis Uvillie mod Udviklingens hurtige Gang tiltager den alligevel. Men det synes mig dog klart, at der er en Side af den Sag, som ikke kan blive ved at gaa paa den Maade, som det hidtil er sket. Man kan næsten ikke tage en Avis i Haanden uden at læse om forskellige Ulykker, som Biltrafikken har afstedkommet, og ved at gaa dem efter i Sømmene vil man faa at vide i mange Tilfælde, og jeg vilde sige i alt for mange Tilfælde, at Beruselsesmomentet har spillet ind.

Naar Automobiltrafikken i den Grad behersker vore Landeveje, maa Lovgivningsmagten gøre alt, hvad der overhovedet staar i dens Magt, for, at det bliver adruelige Folk, der faar Lov at sidde ved Rattene. Det kunde være fristende at nævne forskellige Eksempler paa, hvilke Ulykker Beruselsesmomentet har afstedkommet, men det skal jeg afstaa fra. Der er sikkert ingen Medlemmer her, der vil være uvidende om, at saaledes er det, og ude omkring i Landet vil enhver give mig Ret i, at det i alt for høj Grad er Tilfældet, at de Ulykker, der sker, ogsaa forfærdelige Ulykker, har deres Aarsag i Spiritusnydelsen.

Min principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal er, at naar en Mand eller Kvinde ønsker at opnaa Kørekort, skulde han eller hun samtidig være tvunget til at være afholdende, og den mindste Forsyndelse herimod skulde medføre øjeblikkelig Fratagelse af Kørekortet. Saa tror jeg, man havde gjort det, der var forsvarligt, saa havde man afskaaret mange af de Ulykker, der finder Sted rundt paa vore Landeveje, fra overhovedet at finde Sted. Men naar der ikke i denne Sal og heller ikke hos den højtærede

Justitsminister er Tilbøjelighed til at gaa saa vidt, vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at han med haard Haand tager, om jeg saa maa sige, om Nælden og giver den klare Forstaaelse af, at Beruselsesmomentet i Tilfælde af Automobilulykker fører Strafansvar med sig i sin fuldeste Konsekvens.

Den Paragraf i Motorloven, der omhandler det Spørgsmaal, § 34, bærer stærkt Præg af, at der har været divergerende Meninger om, hvorledes den skulde affattes; den har det ligesom en Harmonika, den kan trækkes baa- de ud og ind. Men derfor beror det paa Justitsministerens Fortolkning og hans Motivering og hans Henstillinger til Politiet, i hvor høj Grad den skal blive effektiv. Jeg synes det er en Mangel, at det ikke er indført i Loven, at det at faa Kørekort er det samme som at være tvunget til at være afholdende. Ikke at staa i en Afholdsforening; jeg synes det er en forkert Opfattelse, der blev gjort gældende under Lovens Behandling, at den automobilkørende skulde være indmeldt i en Afholdsforening. Man kunde sige, at det var at træde den personlige Frihed for nær; der kan være andre Motiver til, at man ikke ønsker at være Medlem af en Afholdsforening. Men han skulde tvinges til at være Afholdsmand.

Hvis nogen har sat sig til Rattet i beruset Tilstand, bør Kørekortet øjeblikkelig fratages ham for Livstid, og han burde heller ikke have det tilbage — saadan lige straks. (Munterhed). Ja, det kan selvfølgelig i høj Grad bero paa, hvor meget vedkommende ifølge sin Livsstilling har Brug for at faa Kørekort, men Betingelsen for, at han overhovedet skulde have det tilbage, skulde være, at han indgik paa at være Afholdsmand, saa længe han var Indehaver af Kørekortet.

Jeg tror, at en haandfast Indgriben fra Justitsministerens Side vilde have en meget gavnlig Indflydelse paa Antallet af de stedse hyppigere forekommende Automobilulykker. Det er jo heller ikke saaledes, at det alene gaar ud over de berusede Chauffører og deres Passagerer; det gaar ogsaa meget ofte ud over andre, som er saa uheldige at møde et saadant Køretøj. Derfor synes jeg, vi for Færdselsikkerhedens Skyld maa forlange en haardhændet Optræden overfor spiritusnydende Chauffører.

Vi har jo nu haft det aarligt tilbagevendende Sammenstød mellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det var ikke